

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
ӘЛ-ФАРАБИ атындағы ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ

**Қазақ хандығының құрылудының
550 жылдығына орай ұйымдастырылған
«ҚАЗАҚ ХАНДЫҒЫ:
ТАРИХ, ТЕОРИЯ ЖӘНЕ БҮГІНГІ КҮН» атты
халықаралық ғылыми-теориялық
конференция**

МАТЕРИАЛДАРЫ

5-6 маусым 2015 жыл, Алматы қаласы

ЕКІНШІ СЕКЦИЯ/ВТОРАЯ СЕКЦИЯ

ҚАЗАҚ ХАНДЫҒЫНЫҢ КӨРШІ ЕЛДЕРМЕН ҚАРЫМ-ҚАТЫНАСЫ/ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ КАЗАХСКОГО ХАНСТВА С СОСЕДНИМИ ГОСУДАРСТВАМИ

Кәрібаев Б. Б. Қазақ хандығының күрылуды және тарихи маңызы	122
Жолдасбаев С. Жәнібек ханның ту тіккен хантауы	129
Ташенев М.Ж. Древние столицы казахского ханства и становление государственности	132
Кошанов Б.А. Взаимоотношения казахов и каракалпаков в XV-начале XIX веках	136
Таймасов С.У. О роли суфизма в башкиро-казахских отношениях конца XVII – первой половины XVIII века	137
Хаутала Р. Ранняя европейская реакция по отношению к инвазии монголов в Польшу И Венгрию в 1241–42 годах	140
Michael Hancock-Parmer The creation of Elim-ai	143
Сайлан Б. Кенесары хан тұсындағы көшпелілердің әскери өнері мен ісі	148
Мукатаева Л.К. Предпосылки Российской экспансии в Центральную Азию (на примере Казахстана по документам государственного архива Омской области)	152
Абдилдабекова А.М. Личность Абулхаир хана в русских исследованиях XIX века	155
Избасарова Г.Б. Шергазы хан и Оренбургские правители	157
Султаналиев Б. Т. Военно-политические крепости Кокандского ханства на территории Северного Кыргызстана	160
Жаппасов Ж.Е. XVI-XVIII ғғ. Қазақ хандығы мен орыс мемлекетінің қарым-қатынас тарихының зерттелуі: теориялық-методологиялық мәселелері	163
Тасилова Н.А. XVI ғасырдан қазақ хандығының көрші елдермен байланысы	166
Макашева Ж.С., Смагулова А.З., Күмгәнбаев Ж.Ж. Процесс развития международных отношений в XIII веке на примере внешней политики Золотой Орды	169
Құрманалина Н.Н. В.Я. Басин және XVI-XVIII ғғ. қазақ-орыс қарым-қатынастары тарихы	173
Әбденов А.Ж. Қайдауыл батыр Едігеұлы	175
Қалиев Д.Д. Қазақ хандығы жер-аумағының қалыптасуының кейір мәселелері	178

ҮШИНШІ СЕКЦИЯ/ТРЕТЬЯ СЕКЦИЯ

ҚАЗАҚ ХАНДЫҒЫНЫҢ ҚАЛЫПТАСУЫ, ДАМУЫ ЖӘНЕ ЖОЙЫЛУЫНЫң ТАРИХИ-МЕТОДОЛОГИЯЛЫҚ МӘСЕЛЕЛЕРИ/ ИСТОРИКО-МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ, РАЗВИТИЯ И УПАДКА КАЗАХСКОГО ХАНСТВА

Әбжанов Х. Қазақ хандығының бастаулары мен тарихи дәүірі	182
Ван Слоуфу, Нәбижан Мұқаметханұлы, Қазақтың орта ғасыр тарихы жонінде жаңа ойлар	187
Атығаев Н.А. К вопросу о трактовке предыстории образования Казахского ханства	191
Кекебаева Г.К. Қазақстандағы және Еуропа елдеріндегі сословиелік-әкілдік монархия: салыстырмалы талдау	199
Қаражан Қ.С., Құмғанбаев Ж.Ж. Мұхаммед Хайдар Дулатидің «Тарихи Рашиди» еңбегінің Қазақ хандығының тарихында алатын орны	201
Ковальская С.И. Территория и население Казахского ханства в описаниях Европейских авторов XV-XVII веков	204
Жұгенбаева Г. Халық ономастикасы - тарихи дерек көзі ретінде	208
Абдирайымова А.С., Мырзалы С.Қ. Қошпендердің мемлекеттік құрудағы тарихи тәжірибесі және бүтінгі қазақ елі	212
Мажитова Ж.С. Вклад М.П. Вяткина в исследование национально-освободительного движения казахов под руководством бия-батыра Срыма Датова	215
Ташкенбаева Д.А. Аспекты образования казахского ханства в историографии российских исследователей	219
Ташкенбаев Т.Т. Особенности исторического развития духовной культуры Казахского ханства: история и современность	221
Жантелиева Н.Г. А.Н.Бернштам: истории Казахской ССР с древнейших времен до наших дней	223
Илхомов З.А., Якобжанов Ж.Ж. Особенности политического развития казахской государственности: историографический анализ	225
Сабденова Г.Е. Профессор Д.И.Дулатова «шоқантанушы» ғалым	227
Буланов Е.О., Мухажанова Т.Н. Қазақ хандығының күрылуына қатысты жазба дерек мәліметтеріне тарихнамалық талдау	230

Кошанов
на соврем
Омурова
Султан
половин
Смагул
Козыба
ролі ...
Нұрым
Рысбек
Удерба
Мукан
истори
Жұма
жарық
Хасан
шарал
Байға
Жолы
Сағат
герал

қолдайтын казіргі зерттеушілердің басым көпшілігі К. Маркс методологиясы жетілдіру жаңа артуды, сондай-ақ ескірген доктриналар мен идеологиялардан құтылуды қажет деп топшылайды. Алайда, қазіргі заманғы тарих ғылымына тән барлық түсінікті «эквилибрістік» қарамастан, дәстүрлі және өзгерген нұсқасында да «формациялық түргы» әлі кеңінен қолданап тапқан.

- 1 Алдабек Н. Тарихы талқыға толы Шыңжаң. – Алматы: Қазақ университеті, 2003. – 432 б.
- 2 Lowith K. Meaning in History. – Chicago, 1957. - P. 1.
- 3 Ионов И.Н. Историческая наука: от «истинного» к полезному знанию // Общественные науки и современность. – 1995. - № 4. – 10-17 стр.
- 4 Февр Л. Бой за историю. – Москва., 1991. - С. 541.
- 5 Морган Л.Г. Древнее общество, или исследование линий человеческого прогресса от дикости через варварство к цивилизации. - СПб., 1900. – С. 211.
- 6 Плетников Ю.К. Формационная и цивилизационная триады // Свободная мысль. - 1998. - № 3. – С. 105-109.

XVI ФАСЫРДАҒЫ ҚАЗАҚ ХАНДЫҒЫНЫҢ ҚӨРШІ ЕЛДЕРМЕН БАЙЛАНЫСЫ

Н.А.Тасқан

Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті

Қазақстан тарихы кафедрасының доценті

тарих ғылымдарының кандидаты

Қазақ халқының тарихында XVI-XVIII ғасырлар аралығы ерекше кезеңдердің бірі болылады. Өйткені, осы кезеңде қазіргі Тәуелсіз Қазақстан Республикасының ірге тасы – Қазақ хандығы тарих сахнасына шығып, ұлттық сипаттағы мемлекеттің пайда болып, қазақ халқы болып қалыптастып, ішкі және сыртқы саясатын белсенділікпен жүргізе бастады.

XVI ғасырдың басында Қазақ хандығы күшейіп – нығайды, сондықтан да күштеген мемлекеттің туралы хабар алыс – жақын көрші елдерге таралып, күллі Еуропага дейін жетті. Өйткені, Қасым тұсында Қазақ хандығының батыстағы жер көлемі Еділ мен Жайыққа дейін кеңейіп, Еуропада даластындағы ең қуатты мемлекетке айналды. Осындай мықты мемлекеттепен одактасуға мемлекеттердің қайсысы болса да зәру еді.

XVI-XVIII ғ. аралығындағы Қазақ хандығының қөрші мемлекеттермен, соның ішінде іргесінде Орта Азиямен, орыс елімен жасаған қарым-қатынасын зерттеудің бүгінгі таңда маңызы зор.

XV ғ. 70-ші жылдарынан бастап жаңадан тарих сахнасына көтерілген Қазақ хандығында көзенің басталды. Хандықтың күшесі XVI ғасырдың алғашқы ширектеріндегі Мауреннахрмен мемлекеттерімен, Моголстанмен белсенді саясат жүргізуінен, Дешті Қыпшақтың көшпелі тайпалары үшін біртұтас шаруашылық қеңістіктің бір бөлігі – Сырдың орта ағысы бойын өзіне қайтару қараша қазақ тайпаларының этникалық территориясын біріктіру, жинақтау жолындағы күрестерінен көрсетілген.

XVI ғасырдағы Қазақ хандығының қөрші елдермен байланысы туралы ортағасырлық Шайбанилердің әулеттінің шығармаларында біршама құнды мағлұматтар кездеседі [1].

Дешті Қыпшақ билеушілерінің Сырдың орта ағысы бойы үшін Мауреннахрмен XVI-XVII ғасырлардан бергі уақыттан жүргізіліп келе жатқан күресі Қазақ хандығының тұсында да жаңа тапты.

XVI ғасырдың алғашқы жылдары Орта Азияның саяси тарихында билеуші әулеттің аймақтың түгелдей XVI ғасырдағы тарихына, оның қөрші елдермен қарым-қатынастарына түсінілген өзгерістер әкелді. Әсіресе, жаңа әулеттің Қазақ хандығымен қарым-қатынасы бұрынғы Текебай әулеттің кезіндегі қатынастардан анағұрлым өзгеше, айрықша болды. Жаңа әулет – Шайбанилердің негізін қалаған Шайбанилер әулеті 1500-1504 жылдары Мауреннахрда биліктерін толық орнатып, кейін Қазақ хандығына байланысты өз саясатын түбірімен өзгертип, жаңаша сипаттаған көшпелі Сонымен қатар, ол қарым-қатынас арнайы, жоспарлы түрде жүргізіліп, экономикалық, әскери, дипломатиялық және саяси-идеологиялық немесе құқықтық идеологиялық салаларды қамтыды [2].

Дешті Қыпшақ билеушілерінің Мауреннахрмен саяси қарым-қатынасында Сыр өнірінің Дарынан Қыпшақ тайпалары үшін экономикалық, саяси-әкімшілік, діни-мәдени және әскери-стратегиялық мәні үлкен рөл атқарды. Қазақ хандығы құрылғаннан кейін Мауреннахрмен саяси қатынастың жаңа арқауына қазақ тайпаларының этникалық территориясын біріктіру міндегі де қосылды. Осы батыстағы Мәскеумен де дипломатиялық байланыстар жолға қойыла бастады.

Қазақ хандығының қөрші мемлекеттермен дипломатиялық байланыстарының бүл кезеңінде басты маңыздылығы – тарих сахнасына жаңа ғана көтерілген Қазақ хандығының мауреннахрдағы Шайбанилер әулеттімен, батыстағы орыс мемлекеттімен саяси қатынас орыс-казақ сыртқы саясатты жүргізуде жасаған алғашқы қадамдарынан көрінеді.